

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“
izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.
Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

STRAŽA

Harščina listu:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6 redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 6.

Maribor, dne 13. januarja 1909.

Letnik I.

Mir . . .

Zadnji čas je vse napeto pričakovalo, kako se bodo zamotane balkanske spletke razvozlale, vojnim ali mirnim potom. En dan je bil položaj tak, da je vsakdo mislil: počilo bo; drugi dan se je pa zopet obrnilo na bolje. Ker je pa Avstrija stavila Turčiji tako kulantne ponudbe, se zdi, da je vojna nevarnost odstranjena. Poleg tega, da je Avstrija ponudila za Turčijo zelo ugodno trgovsko pogodbo, je izjavila, da je pripravljena plačati 2% milijona funtov — okoli 50 milijonov kron našega denarja — za tiste turške državne posesti v anektiranih deželah, o katerih bo Turčija dokazala, da ima do njih lastninsko pravico. Upanje je, da se bodeta grof Pallavicini in Kiamil-paša sedaj zjedini. Turški ministrski svet se je o tej avstrijski ponudbi že posvetoval. Do kakega rezultata je prišel, o tem so poročila jako različna. Nekatera pravijo, da je ministrski svet definitivno odklonil to ponudbo, druga verjetnejša poročila pa trdijo, da vlada še ni ničesar sklenila, ampak da čaka, kak utis bo napravila avstrijska ponudba med prebivalstvom. Če bo ta utis ugoden, bo vlada predložila ponudbo turškemu parlamentu, in ako jo ta sprejme, potem je mir zagotovljen, ker Srbija in pa Črnagora ste potem osamljeni in ni verjetno, da bi zgrabili za orožje.

Lepi so sicer milijoni, ki jih Avstrija ponuja Turčiji, vendar je boljše, da izgubimo samo denar, kakor pa denar in življenje, kar bi se zgodilo v slučaju vojske. Avstrija je s svojim postopanjem pokazala, da hoče na vsak način ohraniti mir. Sicer se bodo najbrže pogajanja še nekaj časa vlekla, vendar rezultat pogajanj bo skoraj gotovo ta, da se bodele obe državi sporazumeli, četudi bo imela od tega zavlčevanja le porta korist.

Naj bo že temu kakor hoče, splošno se sodi, da se bo mir ohranil. In na tem je veliko ležeče. Avstrijo čaka doma dovolj nujnega dela, katero mora pred vsem izgotoviti. Zato bi bila za Avstrijo vojska v sedanjem času zelo škodljiva, četudi bi imela upanje na konečno zmago. Kajti gotovo je, da bi ta vojska trajala leta, ter se razširila v evropsko vojsko, in zato bi Avstrija, četudi kot zmagovalka, izšla iz tega boja oslabilša. To naša vlada dobro ve in zato se trudi ohraniti mir na vsak način. Upajmo, da se ji bo to posrečilo.

Seveda bo ostala Srbija še tudi, če se pobotamo s Turčijo, nezadovoljna ter bo rožljala z orožjem. Vendar zelo neverjetno je, da bi si upala v istini pri-

jeti za orožje, ako bodo druge države, pred vsem Turčija, pomirjene. Samo v enem slučaju se nam zdi možno, da Srbija res začne vojsko z nami, namreč ako bi Karagjorgjeviči bili k temu primorani, da si ohranijo svoj prestol. Priprosti ljudski narod, ki ne pozna razmerja moči, ampak samo svojo lastno veliko ogorčenost in oduševljenost, je tako nahujskan od odgovornih in neodgovornih činiteljev, da z vso silo želi vojske. Karagjorgjeviči so mislili, da so se igrali z ljudstvom, a igrali so za svojo kraljevsko krono.

Politični pregled.

Državni zbor je sklican za dne 20. t. m. ob 11. uri predpoldan. Naznanjen je tudi dnevni red, do katerega pa še ne bo tako hitro prišlo, ker ga zastavlja do 30 nujnih predlogov. Ministrski predsednik Bienert je konfiriral s Poljaki, krščanskimi socialci in nemško-nacionalno stranko.

Parlamentariziranje vlade. O tem važnem vprašanju prinaša „Reichspost“ iz peresa bivšega ministra dr. Ebenhocha članek, iz katerega povzamemo sledeče misli: Parlamentariziranje kabineta je ena najvažnejših nalog, katere mora Bienert po naročilu krohe izvršiti. Brez dvoma se trudi ministrski predsednik na vse mogoče načine, da bi rešil to nalogo. Podlaga parlamentarne vlade je zanesljiva večina v zbornici; ta je pa le tedaj mogoča, če se izvrši koalicija največjih strank v državni zbornici. Taka združitev strank se pa sme izvesti le v sporazumu z volilci. Da bodo pa volilci umeli, zakaj se njihovi poslanci družijo s strankami, s katerimi so bili pri zadnjih volitvah še v najhujšem boju, mora koalicija služiti gotovemu namenu, kateri se mora doseči, pa se brez koalicije ne more doseči. To se pravi: koalicija mora biti moralno potrebna. Tako je bila koalicija Beckovega kabineta za volilno reformo, za nagodbo z Ogrsko itd. moralno potrebna, ker brez iste bi se ta vprašanja težko srečno rešila. Državna potreba prve vrste je danes pač rešitev narodnostnega jezikovnega vprašanja. Za tem pa pridejo vprašanja, ki so v zvezi z Ogrsko: bančno, aneksijsko in armadno vprašanje. Vsa ta vprašanja pa more ugodno rešiti le močna parlamentarna vlada, katera ima za seboj veliko in zanesljivo večino v zbornici. Casi so težki, odgovornost velika, najvažnejša vprašanja čakajo zbornico nujne odločitve.

Parlament se tej odločitvi ne sme odtegniti, ker bi sicer izgubil zaupanje v svojo zmožnost. Koalicijo ne zahteva strankarska politika, ampak državna politika.

Bančno vprašanje je na dnevnem redu. Mnogi člani Košutove stranke hočejo imeti popolnoma samostalno banko, drugi pristaši Košuta pa in vsa ustavna stranka z dr. Wekerlem in Andrassyem vred želi še vsaj na zunaj skupnost z Avstrijo, želi namreč svojo banko, ki pa bi bila še kartelirana z avstrijsko banko. Vse avstrijske stranke se izrekajo proti kartelni banki, Ali naj ostane avstro-ogrška banka, kakor je bila, ali pa se naj loči v avstrijsko in ogrsko banko. Cesar in nadvojvoda Franc Ferdinand stojita na stališču, da naj ostane v bančnem vprašanju pri dosedanjem razmerju.

Kranjski deželni zbor je pričel marljivo delovati. Časopisi so napovedovali hud boj proti baronu Schwarzu in razni ljudje so smatrali ta boj za glavno točko delovanja deželnega zbora. Ali to je bil le kratek prizor — baron Schwarz jih je zaslužno čul dovolj — nato pa se je začelo resno delovanje, kar je v prvi vrsti zasluga poslancev S. L. S. Pa tudi liberalni in nemški poslanci so uvideli, da je skrajni čas, da se vse stranke zjedinijo v skupnem delovanju za blagor dežele. In res so bili do sedaj vsi nujni predlogi, ki so jih stavili poslanci S. L. S., in kar jih je že prišlo na vrsto, sprejeti soglasno. Dosedaj so bili sprejeti sledeči nujni predlogi: Pomnožitev zastopnikov dežele v deželnem šolskem svetu; nujni predlog, naj dežela najame v pokritje stroškov za cestne in vodne zgradbe ter druga melioracijska dela posojilo v znesku 10 mil. kron; ustanovitev deželne banke; sprememba lovskega zakona; izprememba občinskega volilnega reda; izprememba deželnega cestnega zakona; deželni zavarovalni zavod; preosnova deželnih uradov; deželni zavod za pospeševanje obrti in ustanovitev deželnega obrtnega reda; zakon v varstvo planin in ustanovitev slovenskega vsenčilišča v Ljubljani. Pri glasovanju o zadnjem predlogu so nemški poslanci zapustili dvorano.

Goriški deželni zbor. Kakor smo že zadnjič poročali, je bila druga seja sklicana na ponedeljek popoldne. Ker pa med strankami ni prišlo do nikakega sporazumljenja, niso slovenski liberalci in italijanski krščanski-socialci prišli k seji, kar so že prej pisмено naznanili deželnemu glavarju. Zato deželni zbor ni bil sklepčen in je deželni glavar sejo zaključil. Prihodnja seja se bo naznanila poslancem pisмено.

PODLISTEK.

Zagreb, Belgrad in Sofija.

Piše IVAN ROŽAN.
(Dalje.)

Krsti se navadno v nedeljo po božji službi, radi tega je seveda več krstov na enkrat. Otroke drže botri na rokah in po običajnih vprašanjih, kakoršna se stavljajo tudi pri nas, gredo botri z otroki trikrat okoli krstnega kamena, bakrene golide, stoječe na stebru. Ob vseh štirih straneh se mole priklanjajo ž njimi vred duhovnik. Potem položijo otroke na mizice in jih slečejo do nagega, duhovnik pa jemlje drugega za drugim in ga z levo pomoči v krstno golido, katero je nuna, koja očividno tam nadomestuje našega meznarja, bila napolnila s toplo vodo; z desno pa čreplje vodo in jo vliva novokrščencu na glavo, izgovorjajoč: „krstim te itd.“ Čudno je videti, kako cepljajo ko raki rudeči nežni životei, ko jih duhovnik vzdiga iz kroga in jih devlje na mize.

Tudi poroke so pri pravoslavnih interesantne. Ves čas namreč, ko stojita ženin in nevesta pred oltarjem, držita jima drug in druga zlati ali vsaj pozlačeni kroni na glavah. Težki sta tako, da bi jih ženin in nevesta ne mogla tako dolgo imeti na glavah, ako bi jih kdo ne držal. Videl sem poroko v cerkvi sv. Sofije, v edini kapelici, ki je v tej razvalini še rabi.

Da preidemo zopet v mesto Sofijo: druga skrajno ravno tako stara cerkev je cerkev Malke svete Petke. Stoji pri mestni siromašnici na vrtu, da jo je jedva najti, ker tiči čisto v zemlji. Podobna cerkev

čisto v zemlji, da prihaja luč skoz strešna okna je tudi stara katedrala v Nišu; cerkvenik tam mi je pravil, da je bilo pod turško vladjo prepovedano, zidati čez gotovo višino in da so cerkve radi tega tako globoko v zemlji; meni se pa zde te cerkve starejše od turške države: bržkone ljudje še niso znali spretno zidati in se niso upali zida vzdigniti visoko nad temelje, osobito, ker so nastavljali na te zidove, ako niso imeli samo lesenega stropa zelo okorne in težke oboke. Mogoče bi bilo tudi, da so bile v turških časih nalašč nekoliko zasute, ali pa da so se hoteli ljudje s tem kleti podobnim zidanjem ubraniti mrazu.

Pri „mali sveti Petki“ je sezidano v vežinem zidu drevo, ob katerem je bil menda mučen sv. Tra-pont; dne 27. majnika si ljudstvo reže od tega drevesa iverke za zdravljenje.

Cerkev sama je zelo temna kakor kaka klet, samo z lučjo v roki človek vidi v nji. Slik na stenah ni najti; pač pa so slike na ikonostasu in na lesenih tablah jako stare.

V bližini stoji malo manj v tla vgreznjena cerkev sv. Nikolaja, znotraj brez oboka, ki je sicer jako stara, ampak popravljena in obnovljena.

V novih delih so si Sofija, Belgrad in Zagreb jako podobna mesta; stvar zgleda, kakor bi v tem med seboj tekmovala. Povsod velik spomenik z jezdecem: v Sofiji car osvoboditelj pred sobranjem, v Zagrebu ban Jelačić na Jelačićevem trgu, in v Belgradu knez Mihajlo na Mihajlovem trgu pred gledališčem. Najkrasnejši od teh treh je pač spomenik carja osvoboditelja v Sofiji; ne baš zaradi tega, ker je največji izmed njih, ampak ker ima v gori Vitoši (obrnjen je proti severu proti sobranju) velikansko in veličanstveno ozadje, kakoršnega pač nima zlahka

kje kak spomenik; hiše za njim so, če se pogleda nanj od nove katedrale sv. Aleksandra Nevskega sem, kakor da bi jih sploh ne bilo, za njimi pa, skoro trdo za mestom stoji temnozeleni Vitoša planina.

Tudi v gledališčih ta mesta med seboj tekmujejo: ali je zagrebško ali sofijsko gledališče lepše, je težko reči, obe sta veliki in prostorni, obe moderni; nekoliko starejše in manjše je belgrajsko gledališče, pa vse eno prav čedno in pripravno.

Pri ogledovanju mesta smo pač v Belgradu in Sofiji na mnogo boljšem nego v Zagrebu. Ze zgoraj smo omenili, da tu šepajo po stari šegi še konjički skoz mesto z majhnimi obrabljenimi vozovi in to se kliče potem konjska tramvija, namesto da bi se zvalo polževa dirka, med tem, ko nas po Belgradu in po Sofiji vozi modernejša občevalno sredstvo: električna tramvija. Kakor vozi v Zagrebu konjska tramvija tudi v Maksimir, tako v Belgradu električna v Topčider, kraljev dvorec in šetališče uro od mesta proti zahodu, v Sofiji pa mimo omenjenega spomenika carja osvoboditelja Aleksandra II. v Borisov park in proti zahodu na toplico Knjaževu.

V teh treh mestnih nasadih, v Borisovem parku, v Topčideru in v Maksimiru se prav lepo zrcali življenje vsakega teh mest. V Sofiji, mestu, ki se šele razvija kakor v vseh stvarih tako tudi v tem, se vsa umetnost modernega vrtnarstva bori z prirojeno sušino zemlje in s solncem, da na suhem bregu iz pičle paše nastane lep nasad, imenovan po prestolonasledniku, ki se kakor njegov oče, novi car, bivši knez Ferdinand, v nekaki že azijski vzvišenosti ne kaže mnogo med ljudstvom. Morebiti bo Borisov park Sofiji enkrat to, kar je Zagrebu Maksimir in

Interparlamentarna konferenca. Kakor naznanja predsednik najvišjega računskega dvora „pl. Plenar parlamentarcem, se letos konferenca v Kanaadi ne bo vršila. Sploh letos najbrže ne bo nobene interparlamentarne konference.

Portugalsko. Položaj na Portugalskem je zelo resen. Zatrjuje se, da je kralj Manuel v skrivni zvezi s Frankom, ker nima nikogar drugega, ki bi bil zadosti upliven in močan, da bi mu pomagal v sedanjem položaju. Franko ima na Portugalskem še mnogo privržencev, ki se trudijo, da bi mu pripomogli zopet do nekdanjega stališča. Kralj je baje brzojavno vprašal Franka za svet in ta mu je odgovoril, da mu je pripravljen svetovati, ako ga bo tudi v bodoče vedno za svet vprašal. Nekateri sodijo, da se bo kralj podal v Švico in tjakaj poklical Franka ter ga imenoval za čas svoje odsotnosti za diktatorja. Opozicionarci pa trdijo, da bi bila v tem slučaju revolucija neizogibna.

Drobne politične vesti. Ogrska vlada je dovolila 30 mil. kron državne podpore za tekstilne tovarne. — Listi poročajo, da je pred nekaj dnevi srbska finančna straža streljala na bosanske kmete. K sreči ni bil nihče zadet. — Sestanek vseh čeških državnih poslancev se bo vršil v Pragi. Baval se bo z aneksijskim vprašanjem, ogrskimi zahtevami in jezikovnim vprašanjem. — Srbski prestolonaslednik je sprejel vstaške vojvode iz Makedonije, kateri so mu izročili okle na srbski narod. Prestolonaslednik je daroval 1000 dinarjev za organizacijo in je obljubil, da se bo pri vojnem ministru zavzel za to, da bo organizacija dobila na razpologo orožje. — Turški vojni minister je poslal osem bataljonov v Novi pazar, da napravijo tam potrebne utrdbe. — Med Albanci v Makedoniji je nastalo tako sovražno razpoloženje proti Avstro-Ogrski, da je turška vlada smatrala za potrebno, dati zastražiti tamošnji avstro-ogrski konzulat.

Raznoterosti.

Novi laži. Da pišejo gospodje liberalci pri „Narodnem Listu“ neresnico, kakor se jim ljubi, jim ne zamerimo; da pa isto stališče zavzemajo tudi pri „Narodnem Dnevniku“, ki bi moral vendar vsaj nekoliko na višjem stališču stati, bo le listu samemu v škodo. Na naše poizvedbe nam je dr. Korošec izjavil, da niti ne pozna onega mizarskega pomočnika Zupanca, ki je baje pisal precej ostro pismo nekemu liberalnemu mojstru. Liberalci so si torej bržkone pismo in neznanega Zupanca sami ustvarili, da lažje bijejo po neljubah jim osebam. Nepoštenost celo v osebnem boju je specialiteta štajerskih liberalcev.

Boje se. Poslanec Malik je pri ministrskemu predsedniku, notranjemu in justičnemu ministru molodoval, naj vlada stori hitre in energične korake, da se odpomore bojkotnemu gibanju proti nemškemu blagu in nemškemu zavodom na Spodnje-Stajerskem in Kranjskem. Kakor poroča „Marburger Zeitung“, se je Maliku zagotovilo, da se bo vlada z vsemi sredstvi borila proti temu bojkotu. Nemci morajo stati gotovo na zelo slabih nogah, ker so že tako kmalu prisiljeni, klicati vlado na pomoč. Seveda, naša avstrijska vlada jim gre pri vsaki priliki na roko in tako tudi v tem slučaju. No, vsenemški kričachi naj si le zapomnijo, da nihče — tudi avstrijska vlada — ni v stanu zabraniti Slovincem, da bi kupovali, oziroma nalagali denar tam, kjer sami hočejo.

„Marburger Zeitung“ grozno jezi, ker je državno pravdnštvo zaplenilo članke proti dr. Povaletju. V svoji jezi pravi, da bo sedaj dva tedna molčala, potem zopet pričela po njem udrihati. Najboljši odgovor na napade „Marburgerice“ na slovenske uradnike bo pač ta-le: Slovenci dobro pazite povsod na nemške in posilinemške uradnike. Vsako malenkost, ki jo napravi tak uradnik, nam takoj sporočite. Če smejo Nemci krivično ovajati slovenske uradnike, smemo mi vsaj resnične krivde nemških uradnikov spravljati v javnost. Gradiava za to imamo gotovo več, kot pa Nemci. Klin za klinom!

Novi zavodi šolskih sester. Šolske sestre iz Maribora so ustanovile v lanskem letu tri nove zavode. Kar je Belgradu Topčider, za sedaj to še gotovo ni; tudi že nekoliko zaraščena okolica ribnjaka, v njem ne daje po letu dosti sence.

Rekli smo, da nas Sofija spominja nekoliko na Azijo. Kaj čuda, saj se Sofijanci tudi sami vedno štejejo med Azijce, nazivajo nas zapadnike vedno „Evropejce.“ Vse drugači je Belgrad. Tu je kralj samo prvi državljani; po tem je Srbija zraven Belgije pravzaprav najboljši evropskega država. Vidimo pa to najbolj, če sedemo v nedeljo hitro po obedu na tramvijo, tako da nas pripelje ob 2. uri v Topčider. Oddaljen je Topčider namreč precej, še tramvija sama potrebuje tje najmanj pol ure, če ne več. Tam nahajamo o tem času, posebno ako je kralj v Belgradu navzoč, že mnogo ljudstva, ki se sprehaja po travnikih in gozdičih za kaznilnico ali pa sedi v kavarni ali gleda nasade pred kraljevsko pristavo in vrtnarijo in posede med košatimi kostanji in platanami pred dvorcem; drugi pa kupujejo v paviljonih narodne izdelke: gusle, piščalke, pasove, papučke, opanke in čarapice, kuhinjsko opravo in orodje itd. itd., kar se izdeluje v bližnji kaznilnici.

(Dalje prihodnjik.)

vode in sicer: v Aleksandriji v Egiptu ljudsko šolo z otroškim vrtem, v Imotski v Dalmaciji obrtno šolo z otroškim vrtem, pri Sv. Jakobu v Rož. dol. na Koroškem ljudsko šolo. Leta 1905 so tudi že ustanovile v Spljetu v Dalmaciji obrtno šolo. V Ljubljani in Trstu imajo gospodinjstvo šolo, v Trstu še povrh dekliški licej ter dekliški trgovski tečaj. — Dobro bi bilo, če bi pri nas ustanovile kako strokovno šolo!

Duhovniške vesti. V začasni pokoj je zaradi bolezni stopil č. g. Janez Horjak, kaplan pri Kapeli. Na njegovo mesto pride č. g. Viad. Capuder, doslej kaplan pri Mariji Snežni.

Razpis župnije. Vsled resignacije g. duh. svetovalca Matije Kelemina je patronatu benediktinskega samostana Admont pripadajoča župnija Št. lj. v Slov. goricah izpraznjena ter je razpisana do 17. februarja.

O Jagiču slišimo, da smo se v svojem članku motili, ko smo rekli, da — ni upal svojih etnografičnih nazorov o Slovincih zastopati na katedru. Njegovi učenci nam povejo, da je tudi v kolegiju „Slavische Ethnographie“ mrevaril vse zlasti manjše slovanske narode, n. pr. Slovence ali Kašube in Lužičke Srbe in pa Slovence in Slovake tako neusmiljeno, da bi srce poskakovalo veselja vsakemu Nemcu: njegovim slušalcem, vsaj kar je bilo še narodno mislečih, je pokalo srce, ko je s pravcatim veseljem dokazoval inferiornost teh narodov in njih literature ter prorokoval njih hitri konec. Upajmo, da bodo naši slovanski narodiči še precej takih učenjakov znosili na pokopališče, prej da se sami vležejo v grob. Sicer pa pristavimo, da je Jagičeva edina, gotovo neprecenljiva zasluga za nas Slovence, da nam je vzgojil Oblaka; drugače se pa tudi dejstvo ne da tajiti, da je Hinnebergov „Kultur der Gegenwart“, del, ki zadržuje Jagičev spis o Slovanih, izšel kakor nalašč par mesecev pred dnevom, ko je v Avstriji deževalo ekselence, viteze, križice in druge redove in odlikovanja. Sapienti sat!

Jagičevim čestilcem! Nam vsekakor ugaja g. prof. Murko, ki je imel korajžo v svoji knjigi „Geschichte d. ält. Litteratur d. Südslaven“ povedati golo in nezavito resnično resnico, da stanuje v etnografičnem smislu od Planin do Črnega in Egejskega morja en sam narod. To je učenjaško prepričanje in učenjaško resnicoljubje, ne pa ono, ki ga imajo in „zastopajo“ Jagič in njegovi kimavci!

Štajersko.

Maribor. Ponesrečil je zidarski vajenec Ertl Stefan, doma iz Sv. Margarete na Dravskem polju. Podrl se je na njega zidarski material ter ga smrtno ranil. Umril je kmalo potem za poškodbami.

Maribor. Danes ima svoje zborovanje v kazini Splošno nemško jezikovno društvo. Tema zborovanja je jako interesantna. Govorilo se bo namreč o nemških imenih in mariborskih priimkih. Res jako zanimivo za našo gospodo v kazini. Mogoče upeljejo kak nova imena in priimke, ki ne bodo tako očitno spominjali na slovenski izvor.

Maribor. V zadnji občinski seji se je med drugim sklenilo ustanoviti mestno elektrarno. Izvolil se je v ta namen poseben osek, ki naj proučuje to vprašanje in o rezultatu poroča občinskemu svetu.

Živinske bolezni na Spodnjem Štajerju. Garje so razširjene po okolici Celja v Grižah; v okolici Ptuja v Št. Andražu, v Leskovcih, v Kostivnici (posebno pri konjih); rdečica pri prašičih je razširjena v okraju Ptuj v Novi Cerkvi in na Donački gori. Prašičja kuga vlada v Ljutomeru in Cvenu; v okrožju Ptuja v Jiršovcih in Vurpergu; v okrožju Brežic pa v Artičah, v Zakutu in na Bizeljskem, potem pa v mestu Ptuj samem. Med perutnino razsaja kolera v okrožju Ptuja v Ormožu.

Zadružni tečaj v Celju. V hotelu „beli vol“ v Celju se je zbralo okoli 50 mladih moč in mladaničev v šoli pod spretnim vodstvom g. Pušenjaka. Veselje je gledati te požrtvovalne, izobrazbe in dela željne zadugarje. V petek je zabavni večer pri „belemu volu“. V soboto sklep tečaja.

Celje. Kakor čujemo od različnih strani, razpošilja narodna tvrdka Petra Majdiča v Celju nemške novoletne častitke. Vprašamo gospoda Petra Majdiča, katerega poznamo kot jako narodnega moža, če on ve, da se v imenu njegove tvrdke razpošiljajo omenjene častitke. Mislimo da ne, ker drugače bi gotovo storil konec takim in enakim neprilikam.

Ptuj. Župan Ornik se je iz zdravstvenih ozirav podal v Opatijo.

Sv. Marjeta na Dravskem polju. V novem letu baš sem se tudi jaz spomnil v preteklost in to posebno na našo šolo, oziroma šolsko vodstvo. Spominjam se, in z menoj tudi moji soobčani, kako mirna v svoji narodni zavesti je bila ta občina. Uže pred 10 leti je občinski odbor sklenil samo slovensko uradovanje, katero še danes obstoji. Šola je bila od nam nepozabljivega nadučitelja Andr. Goloba, narodna, čeprav se je tudi nemščina kot predmet poučevala. In sploh vse je bilo redno, pod vodstvom narodnih mož. Pa človek obrača, Bog obrne. Po bridki izgubi gospoda nadučitelja Goloba zadel nas je udarec, katerega bi se vsi dobro misleči občani radi iznebili. Mesto nadučitelja je bilo podeljeno zagrizenemu narodnemu nasprotniku, sedanjemu gospodu Achitschu. Takoj ob svojem nastopu je pričel svoje germansko delo z nemščino, misleč, da nas privede do najsrečnejšega veka. Čujte in strmite: neki meni dobro znani gospod je slučajno srečal šmarješkega iz šole idočega fanta, kateri ga pozdravi v blaženi nemščini:

„Pod klop (namesto „Gelobt“) Jezus Kristus. Da to ni sad č. g. kateheta, je umevno, če pa ima gospod nadučitelj veselje, poučevati veronauk, bi mu to z veseljem častitali in mu bode gospod katehet tudi hvaležen. samo da to stori v domačem jeziku, ker ga bodo otroci razumeli. Cudim se, da si morajo ali hočejo naši vrli šmarječani od tega gospoda vse dopasti dati. Ali je res že tudi krajni šolski svet pod komando nadučitelja? Če je to res, potem bi vam stavil v zgled vrle narodne Prepoljce. Po naključju izvem, da gospod nadučitelj tudi gospodu katehetu predpisuje učne ure. Pa gospod kaplan se ne vstraši takoj ali pa nikoli kakšnega nasprotnega učitelja. Za to vrlo vstrajnost mu kličemo: Bog ga živi! Gospod nadučitelj ima tudi obilega časa, da oskrbuje službo občinskega tajnika celo v oddaljeni občini Podova, ker ga domačini ne marajo. Ker ima toliko časa na razpolago, bi mu svetovali, da podučuje učence nekoliko kmetijske predmete. Kolikor mi je znano, je na tukajšnji šoli tudi obvezni predmet sadjereja, ki je za našo občino prepotrebna. Tukaj ima gospod nadučitelj dovolj dela, ako hoče. Svetovali bi mu, naj službo tajnika opusti, in se poprime stroke, katere bode v korist šoli in starišem.

Frankolovo. Podpisani prosi, da blagovolite razglasiti sledeče: „V smislu par. 17 postave z dne 10. dec. 1907 deželnega zakona in ukaza l. št. 91 izpremenjenega občinskega volilnega reda naznanja se, da se bode vršila volitev občinskega odbora občine Frankolovo v hiši občinske pisarne v poslopju stare šole Loka šte. 7 dne 21. prosinca 1909 in sicer bodo glasovali: III. volilni razred od 9. do 10. ure; II. razred od 10. do 11. ure; I. razred od 11. do 12. ure predpoldne. Vsak volilec mora voliti 4 odbornike in 2 namestnika. Glasovati se mora z glasovnicami, izdanimi od občinskega urada. Med časom volilnega opravila je dovoljen vstop v volilnico le udom komisije ter osebami, ki imajo veljavne volilne izkaznice brez razlike volilnega razreda. Vsi volilci, katerim bi se iz katerega koli vzroka izkaznica najkasneje tri dni pred dnevom volitve ne dostavila, se pozivljajo, da izkaznice pred dnevom volitve pri občinskem uradu osebno sprejmejo. Pravomočno določeni imeniki volilcev so v uradni občini do dneva volitve v pregled razpoloženi. Občinski urad Frankolovo dne 7. prosinca 1909. Blaž Goršek, občinski predstojnik.

Sv. Jurij ob juž. žel. Mnogo poštenih in dobrih kmetov in obrtnikov je naša liberalna, takozvana Narodna stranka s svojimi lažmi in zavijanjem premočila ter jih zvalila v svoje okrilje. Tisti, ki še niso popolnoma zavrgli poštenja in značajnosti, bodo iz naslednjega lahko spoznali svojo zmotu. Ne vem, je li se že kolovodje te liberalne stranke čutijo toli varne, ali pa računajo na nerazsodnost svojih čitateljev, da že javno priznavajo in kažejo svoje strastne sovraštvo do vere in cerkve. Vedno so ljudi slepi s tem: da niso zoper vero, pač pa da so dobri, verni katoliki kakor mi. Tisti, ki jim še to veruje, naj si ogleda liberalni slovenski kmečki koledar, ki ga je izdala narodna založba v Celju, in sicer stran 252 in 253, kjer se nahajajo jako neslane zastavice. Med drugimi, ki tako podlo in zaničevalno sramote sveto pismo, katoliško cerkev, in s tem seveda nas vse, ki se čutimo njene ude, navedem samo eno, ki slovi: Kedaj zverina ne vživa mesa? Odgovor: V petek. Tisti, ki ima trezen razum in dobro voljo, oziroma če se še ni popolnoma s pametjo skregal, iz tega lahko razvidi pravi namen voditeljev te laži-stranke, ter mislim, da bi bilo odveč, še dalje o tem govoriti. — Rifišiki.

Hardek pri Ormožu. V soboto je umrl tukaj g. Franc Hanželič v 64 letu svoje starosti. Bil je dolgoletni župan hardeški, cerkveni ključar in prejšnji podnačelnik okr. zastopa. Bil je vedno vnet in zareden Slovenec. Pogreb je bil v torek N. v m. p.!

Braslovče. Ukradena je bila pri krčmarici Strenčan iz gostilniške sobe denarnica, v kateri je bilo 400 K gotovine. Sum je padel na Pavla Putlika, kateri je od onega časa izginil.

V Št. Petru v Sav. dolini je umrl dne 9. jan. po daljši bolezni, previden s sv. zakramenti, mesar in gostilničar Marko Pirc. Mož je bil mirnega in tihega značaja, jako človekoljuben in pri vseh pri-ljubljen. Bodi mu zemljica lahka!

Koroško.

Koroška. Turek se nas ne more, avstrijska vlada se nas noče usmiliti; Bog se nas usmili in pa „Straža.“ Naš narodni boj bo težaven, dokler bo nam nasproti vlada in ž njo vred v narodnem oziru: ordinarijat, dekanije in mlačnost slovenske duhovščine; dokler nam bodo nasprotna okrajna glavarstva, deželne in okrajne sodnije, davčni in občinski uradi, deželni šolski svet in okrajni in krajni šolski sveti, ter razni nadzorniki, nadučitelji, šolski vodje, učitelji, provizorični učitelji in učiteljice, poštni uradi itd., od predsednika do zadnjega uradnega sluga. Sedem let je n. pr. minulo, odkar se je pri nas začelo gibanje za slovenske matrike. Odlični gospodje so stali v ospredju — in danes? — je stvar na slabšem nego prej! Nekaj let že smo uradovali s c. kr. uradi mnogih župnikov izključno slovenski, in zdaj? — se nameravajo prepovedati vsi slovenski mesečni in četrtletni izkazi v sporazumljenju vlade z ordinarijatom! Naš

„Mir“ ne piše zastoj v svoji 1. letošnji številki, „kako se branijo v Celovcu slovenskih vlog.“ Dela vse z združenimi močmi, pa ne po volji presv. cesarja, ampak proti postavi, ker tako velela „Vodan.“ Nemška hegemonija in materijalni dobiček v gospodarstvo-danarno-politično-posestnem oziru je glavni smoter vladajoče nemško-nemškutarske struje. Pristni Nemci nam niso in ne bodo v škodo, ali poturice so pri nas najhujše. Gospoda poslanca Dobernika oče je Slovenec, ki je služil svoj čas pri Jugoslovanih, njegova mati je trda Slovenka, umrla na Djekšah pri Velikovu. Lastnik „Freie Stimmen“ — gospod poslanec Dobernik kot otrok ni znal nemški in danes — je najhujši Slovenožre, kar jih je na Koroškem in — vlada poslušna njegov glas! Kar smo pri deželni sodnji in okrajnih sodnijah že davno Slovenci v narodnih pravicah imeli, se nam danes odreka. Davčni uradi so po svojih uradnikih s slovenskimi strankami naravnost vseskozi surovi. Otroci se po nemških šolah — mučilnicah ne pa učilnicah — trpinčijo. Hodijo osem let namreč v šolo in ne znajo ne slovensko in ne nemško brati in pisati. (Kje je sedaj ustanovna Turčija in kje je Avstrija? Ahmed Riza ni bil zastoj na Francosko prognan! Tam se je toliko naučil, da je mogel in smel vse, posebno avstrijsko državo pred celim svetom osramotiti. Poslanci, bodite pametni in resni, in delujte v prid ljudstva!! In pri nas? Delajte kar hočete, samo ne v škodo nemški manjšini, ampak v pogubo Slovanstva, posebno južnih slovanskih bratov! Quousque tandem! Ali prisegate na paragrafe res nič ne držijo in se morajo vendar tako drago plačati?

Celovec. Umrl je tu gostilničar Franc Mulej v 52. letu. Pokopali smo ga v nedeljo dne 10. jan. — Pogreb vladnega svetnika Kronika je bil jako veličasten. Vršil se je dne 9. jan. Spreved je vodil gospod knezoškof. kancelar Vidovic z veliko asistenco. Med pogrebi je bilo veliko odličnih Slovencev, pokojnika osebnih prijateljev, okrajni glavar Ivan vit. Rainer in nekaj višjih uradnikov. Manjše, večinoma vsenemško uradništvo se za ta pogreb seveda ni brigalo. Pač pa smo videli ogromno množico meščanstva in priprosteke ljudstva, ki je prišlo čast izkazovat svojemu nekdašnjemu ljubljencu. Prišle so bile k pogrebu tudi deputacije vseh občin, katerih častni občan je bil pokojnik. Iz slovenskih občin bile so to: Velikovec, Važenberg, Goričica, Zrele, Slov. Šmihel, Thovše, St. Tomaž, Grabštanj, Vetrinj, St. Peter in St. Martin pri Celovcu; izmed nemških: Trg, Solčava pri Trgu, Rajhenava, Smarje v Smrečju, St. Peter na Gorici in Dol. Rajnik je bil najprej dolga leta okrajni predstojnik v Velikovu in od leta 1870 do 1889 okrajni glavar v Celovcu. Leta 1889 se je dal upokojiti. Cesar mu je podelil viteštvo železne krone, zlati zaslužni križec s krono in kolajno za 40letno zvesto službovanje.

Celovec. Vodstvo celovške brigade in garnizije je sprejel dne 6. jan. polkovnik R. Hesz. — Umrl je nagle smrti na vlaku v postaji Franzensfeste v Tirolih strokovnik za zboljšanje travnikov pri naši c. kr. kmetijski družbi J. Eckert. Pokopan je bil v Celovcu dne 1. jan. — C. kr. deželno sodišče je priobčilo znamenek porotnikov za leto 1909. Izmed Slovencev najdemo jedva v vsakem glavarstvu enega. To bode lepa nepristranost, ko bodo Slovence sodili ljudje, ki še slovensko ne znajo! Kdaj bomo vendar energičneje nastopili za svoje pravice?

Vrba. Dne 7. jan. se je pri nas otvorila šola za obrtne učence. Tem sicer boljše izobrazbo privoščimo, bojimo se pa, da dobimo samo eno ponemčevalnico več.

Grabštanj. Umrl je M. Privasnik, po domače Sušelj, v Zabičah. — Zboroval je v Jedlicah dne 20. dec. „bauernverein“, tako so prekrstili koroški nemškonacionalci svoje bauernbundne podružnice. Za te „nepolitične“ buernvereine zdaj naš prijatelj potovalni učitelj Šumi pridno agitira, o katerem je že „K. T.“ pisal, da v zimski šoli v Velikovu poučuje samo nemškonacionalno politiko. Gospoda učitelja Avernika v Trdnji vasi, ki je zares zahteval nepolitičnost bauernvereinovo (ubogi idealist!) preganjajo zdaj po vseh listih kakor steklega psa. Govorili so „nepolitično“ proti Srbom in „njih zaveznikom“ Slovincem.

Žrelec. Pri nas smo dobili z novim letom orožniško postajo. — Dobili smo tudi namesto kuratije svojo lastno župnijo in je bil dné 10. jan. kot prvi župnik inštalovan č. g. dr. Ivan Arnejc.

Kranjsko

Ljubljana. V nedeljo dne 10. t. m. so sklicali združeni slovenski visokošolci javen shod v veliko dvorano „Uniona“, da manifestirajo za slovensko vseučilišče v Ljubljani. Udeležba je bila ogromna. Navzoči so bili državni poslanec Gostinčar, dež. posl. Gangl, dr. Pegan, dr. Tavčar, dr. Triller, Turk, prof. Jarc, dr. Zajec, Knez in mnogo drugih odličnih oseb. Predsednik jurist Trampuš je otvoril shod. Razni govorniki, med njimi prof. Jarc, jurist Natlačen, akademik Černič in dr. Tavčar, so s trpkimi besedami orisali postopanje nemških buršev po nemških univerzah, zapostavljanje slovenskih dijakov na nemških visokih šolah, tako na Dunaju kot v Gradcu. Poslušalci so dali duška svoji nevolji s krepkimi medklci ogorčenja nad takim barbarskim postopanjem. Končno so se sprejele resolucije, ki zahtevajo takojšnjo ustanovitev pravne fakultete v Ljubljani, priznanje izpitov zagrebškega vseučilišča, in takojš-

njo ustanovitev državnih štipendij za slovenske docente. Sprejetih je bilo vsega skupaj šest resolucij, nato je bil shod zaključen. Zborovalci so se mirno razšli, popevaje „Hej Slovani.“

Vipava. V pondeljek zjutraj je umrl na Vrhpolju pri Vipavi, deželni poslanec Ivan Lavrenčič. Bil je poslanec v splošni skupini. Pogreb bo danes. N. v m. p.!

Petindvajsetletnico svojega službovanja v katoliški bukvarni je praznoval v Ljubljani gospod Anton Šupin.

Primorje.

Trst. Od onih vojaških beguncev, ki so pobegli iz zapora, so ujeli dva v Ronchiju in jih izročili garnizijskemu sodišču.

Trst. Na policiji se je javila Marija Tomšek iz Rojana, da se ji je zgubila v nedeljo zvečer petletna hčerka na borznem trgu.

Trst. Kap je zadel 60letnega uradnika Vojnoviča Stefana. Bil je takoj mrtev.

Gorica. Tu nameravajo ustanoviti liberalno narodno delavsko organizacijo.

Lovrana. Za naše lepe kraje ob divnem morju se pač premalo brigajo Tržačani in Istrani. Pri nas so nad vse žalostne razmere v narodnem oziru. Čudimo se le, da nikakor ne umevajo merodajni krogi, zlasti poslanci vedno nestrpnjše prodiranja tukajšnega nemškutarstva. Nikdar se ni še oglasil nobeden Hrvat, da bi nasprotoval vedno bolj držnim nemškim naseljencem. Temelj nemštvu se je položil s tem, da je dobila peščica Nemcev v Opatiji svojo nemško cerkev. Ker jim nihče ne nasprotuje, jim je zrastle greben in že vstanavljajo svojo nemško šolo, kakor pravijo za naseljene Nemce. Toda mi poznamo to šolstvo; kakor povsod, bodo tudi tukaj lovili domače otroke in jih ponemčevali v svojih učilnicah. Pozor, dokler je še čas!

Razgled po svetu.

Lakota v Mali Aziji je vedno hujša. Armenci so sestavili pomožni odbor, ki se bavi z nabiranjem denarnih pripomočkov za bedne kraje.

Kuga. V Beirutu se je pojavila kuga. V francoski bolnici je dosedaj pomrlo na kugi pet oseb. Oblasti so odredile vse potrebno, da se omeji bolezen.

Rusko posojilo. Po dolgih poganjanjih je ruska vlada sklenila z nekim francoskim konzorcijem posojilo za štiri in pol odstotno posojilo v znesku 1350 milijonov frankov. Pogodbo bodo tekem prihodnjih dni podpisali v Peterburgu.

Cerkev s 14 nadstropji ima seveda samo Amerika. Ta cerkev se nahaja v mestu Pittsburgu v državi Pensylvaniji. Cerkevna občina je imela veliko posestvo v sredini mesta in ni vedela, kaj bi počela z njim. Končno se je odločila sezidati na tem zemljišču cerkev in sicer v visočini štirinajstih nadstropij. Fasada te ogromne cerkve, bode v čisto gotskem slogu.

Nesreča. Na Blatnem jezeru na Ogrskem se je zgodila velika nesreča. Voda je prek in prek zmrznila vsled zelo velikega mraza, ki je razsajal zadnje dneve po Ogrskem. Pred nekaj dnevi je šla večja družba kmetov, hoče si prikrajšati pot do bližnjega trga, preko zamrzonega jezera. Nevede so zašli do neke globine, v kateri je bila voda slabo zamrzla. Štiri osebe so se vdrlle. Ostali so poskušali rešiti ponesrečence, pa so zamogli samo eno žensko in enega otroka rešiti, drugi so izginili pod ledom.

Svari se pred nakupom srečk neke holandske družbe Herckelbach in Ko. v Utrechtu. Ta družba se je osnovala, kakor se nam javlja, v ta namen, da opehari ljudi s srečkami, ki nimajo nikake vrednosti.

Ponesrečen parobrod. Nek parobrod laške družbe Navigazione generale italiana je ponesrečil pri Karaburnu v Črnem morju. Med snežnim viharjem je zadel ob skale. Neka turška ladija je po dolgem in težavnem trudu rešila moštvo.

Ogenj v New-Yorku. V ameriški metropoli je izbruhnil na treh krajih ogenj, ki je povzročil nad milijon dolarjev škode.

Najstarejši časopis. Z najstarejšim časopisom na svetu se lahko ponaša Kitajska. Uradni list „King-Tun“ je praznoval sedaj svojo tisočletnico, odkar je pričel izhajati. Leta 908 je izšla prva številka. Naravno je, da ta časopis ni bil tačas še to, kar mi razumemo pod besedo časopis. To ni bilo drugega, kakor zbirka vladnih vesti in odredb. Ločile so se od drugih vladnih objavov s tem, da so izhajale perijodično in so se tudi javno izdajale. Te uradne vesti so se javno na trgu izločile in je vsakdo, kdor je le količkaj znal čitati, lahko zvedel najvažnejše dogodiljaje in vladne odredbe. Izobraženost je bila tačas na Kitajskem že velika. Na proslavo tega jako redkega jubileja so povabljeni mnogi odlični domačini in poslanci tujih velesil.

Književnost in umetnost.

Voditelj v bogoslovnih vedah. Vsebinska I. zvezka: Četrty kanonični evangelij v spisih sv. Justina. F. Ks. Lukman. Simbolika starozakonskih praznikov. J. Kavčič. Nauk pravoslavskih teologov o Cerkvi. F. K. Poročila o stari in novi domači cerkveni umetnosti. A. Stegenšek. Praktično bogoslovje. „Voditelj“ izide štirikrat na leto in velja 5 kron. V zalogi je še I. letnik (po 2.40 K), II. letn. (po 4 K), V., VI., VII., VIII., IX., X. in XI. (po 5 K); III. letn. je pošel.

„Čas“, znanstvena revija Leonove družbe, je izšla za letošnje leto s prvim in drugim zvezkom. To revijo urejuje dr. A. Ušeničnik. Podajamo kratke

pregled vsebine: Urban Tekstor in prvi spor z luteranstvom (prof. dr. J. Gruden). Psihologija mas (Fr. Terseglav). O kartelih in trustih (drž. poslanec dr. J. E. Krek). O socialni etiki in pedagogiki (prof. dr. J. Bezjak). Novi čuti (dr. Fr. Grivec). Matija Naglič in njegova rokopisna ostalina (Fr. Rebol). Ali so na zvezdah živa bitja (kanonik Iv. Sušnik). Nekaj slovanskih vprašanj (dr. Lenard). Nove knjige. Li-stek. Glasnik Leonove družbe.

„Mentor“. Dobili smo zadnje številko „Mentorja“, lista za srednješolsko dijaštvo, katerega izdaja zavod sv. Stanislava v St. Vidu nad Ljubljano. Vsebinska lista je jako zanimiva. Moramo se pohvalno izraziti o njem. Že dejstvo, da vrli naš domači pisatelj in rodoljub Ksaver Meško, priobčuje v njem svoje velezanimive spise, ga mora priporočati vsakomur.

Najnovejše vesti.

Turčija sprejela ponudbo Avstro-Ogrske. Veliki vezir je naznanil avstro-ogrskemu poslaniku grofu Pallavicini, da je ministrski svet sklenil sprejeti ponudbo Avstro-ogrške glasečo se na 54 in pol mil. kron. (Glej o tem današnji uvodnik. Op. ur.)

Dopolnilna volitev za istrski deželni zbor. Na mesto odstopivšega poslanca Mandiča je bil izvoljen dr. Pošćić, odvetnik na Voloskem.

Zadružni tečaj v Celju. V pondeljek se je pričel zadružni tečaj v Celju, katerega obiskuje okrog 60 udeležencev iz celega Spodnjega Štajerskega. Vesel pojav je, da se udeležuje tečaja več mladeničev iz krajev ob meji; med udeleženci je tudi jeden mladenič iz Kranjskega. Tečaj je otvoril v imenu Zadružne zveze preč. g. Gorišek, vikar v Celju, ki je ob jednom pozdravil udeležence v imenu ljudske hranilnice in posojilnice v Celju. Voditelj tečaja, nadrevizor Vlad. Pušenjak, prinaša pozdrave gospodov dr. Kreka in dr. Pegana, katera sta zadržana se tečaja udeležiti, pozdravi vse udeležence, pojasni cel vsopred tečaja in želi, da bi se udeleženci v tečaju prav mnogo koristnega naučili. Na to predava o zgodovini in ustroju zadružništva, popoldan pa o narodno-gospodarskem, nраво-vzgojevalnem in socialnem pomenu zadružništva. Po in pred predavanji se vrši pouk v knjigovodstvu in izdelujejo udeleženci na podlagi tiskovin knjigovodstvo Rajfajznovk. Udeleženci marljivo izdelujejo knjigovodske vaje in pazno sledijo predavanjem. Zvečer se razvije živahna zabava, navdušeni govori slede veselim pesmicam; za narodno delo navdušeni mladeniči zberejo na predlog gospoda Fr. Rozmana iz Svetinje večjo svoto za šentiljski dom in sklenejo do sobote v ta namen zbirati. V torek se nadaljujejo knjigovodske vaje in vrše predavanja o Rajfajznovkah, o varčevanju, o umetnih gnojilih, o dolžnostih članov načelstva in nadzorstva, o sejah ter o občnih zbiorih. Tečaj se nadaljuje do sobote; v soboto se vrši skušnja. V sredo in v soboto zvečer se priredi v salonu hotela „beli vol“ zabavni večer, h kateremu se najuljudneje vabijo vsi somišljeniki! Za tečaj vlada v Celju in okolici veliko zanimanje, o čemur priča obisk mnogo odličnih Slovencev iz Celja in okolice.

Kdor

hoče prodati ali kupiti kako posestvo;

Kdor

hoče prevzeti ali oddati kako posestvo, hišo, obrt itd. v najem;

Kdor

želi dobiti kako službo kot oskrbnik, šafar ali majar, strežnik, sluga, hlapec, viničar, gospodinjo, kuharico, hišno ali deklo, ali pa najeti strežnike, služabnike in obrtne delavce vseh strok;

Kdor

hoče prodajati ali kupiti stvari in različne potrebsčine, naj to naznanja v Uprav. »Stražer«.

Kletarsko društvo v Ormožu

odda v najem

gostilno

(vinotoč ter mrzla kuhinja).

Kavcije je treba 300 K

Gostilna je pripravna za kakega obrtnika.

Ponuibe do 24. t. m.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Hiša št. 31 in 34 z vrtom
 v Slovenski Bistrici.
Kmetija s hišo in gospodarsk. poslopjem
 v Črešnjevemgradnu pri Stopercih
 z okoli 90 oralov zemljišča.

Kmetija na Račevce-u v Dežnem
 z okoli 13 oralov zemljišča.

Kmetija na Jurek-u v Dežnem
 z okoli 20 oralov zemljišča.

Kmetija na Badenikovem v Dežnem
 z okoli 36 oralov zemljišča.

Se pod ugodnimi pogoji proda, več se izve pri
 Anton Belec-u v Šent Vidu nad Ljubljano.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Trgovino s papirjem in pisalnimi
potrebščinami priporoča narodni
trgovec

Vilko Weixl

Gornja gospodska ulica št. 33.

Svoji k svojim!

Urar, očalar in zlatar

Franjo Bureš

Maribor, Tegethofova cesta 33

pred kolodvorom,
 priporoča svojo bogato zalogo, zlatnine, srebrnine,
 ur itd. po najnižji ceni.
 Popravila se točno in hitro izvršujejo.

Jakob Vezjak

krojaški mešter

Maribor, Šolska ulica

se priporoča v izdelovanje oblek po
 najnovšem kroju.
 Izdelovanje vsakovrstnih pletenin.

Svečar in medicar
Jožef Dufek, MARIBOR
 Viktringhofova ul. 30
 priporoča prečastiti duhovščini veliko zalogo lastno izdelanih
 voščenih sveč.

Franc Podgoršek

bandažist in rokavičar, 21

Maribor, Grajska ulica št. 7

se priporoča cenj. občinstvu v izde-
 lovanje vsakovrstnih bandaž in rokavic.
 Popravila se točno izpolnijo.

Slovenci!

Kaj je Vaše dolžnost!
 „Obratnim bratom v pomoč“
 vsako pismo s kolkom:
 Kolekovati

Tvrška K. & R. Ježek

ima veliko zalogo vseh vrst
kmetijskih strojev
 in se gospodarjem posebno
 priporoča.

V zalogi so mlatilnice, slamnoreznice, repo-
 reznice, mlinci za jabolke, žitne čistilnice, dro-
 bilni mlinci. — Podpisani Vam preskrbi tudi vse
 druge stroje, ki so potrebni pri kmetijstvu, tudi
 motorje, sesalke in tudi vsa popravila.

Zastopnik: Vekoslav Muhič v Ptuj.

Najlepše in najcenejše razglednice
 v Trgovini tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

Cerkveni slikar

Peter Marković
 akadem. slikar v Rožeku na Koroškem

se priporoča čast. gg. duhovnikom in sl. slov.
 občinstvu za slikanje raznih cerkvenih slikarij,
 posebno altarnih in bandernih slik, križevih po-
 tov itd. vse na posebno trpežno platno in v ja-
 ko stanovitnih barvah; slikam zdaj v zimskem
 času doma v svojem ateliju in izdelujem manj-
 ša dela, popravljam tudi umetniške stare umetne
 slike: za poletni čas se pa priporočam že zdaj
 za večja dela: za slikanje cerkva v različnih
 slogih. Cene po dogovoru in brez konkurence.

Tovarna za glinske izdelke

v Račju

izdela najboljšo opeko. Zaloga v Ma-
 riboru, pri kamnoseku Gajserju, Cesar-
 ska cesta.

Kupujte manufakturno
blago v stari trgovini

Jože Ulaga

MARIBOR,

Tegethof-ova cesta

št. 21.

Srečkanje je že 21. januarja 1909.
Jubilejne srečke

za sklad vdov in sirot „EDINOSTI“.

2200 srečk 1 krona 2200 srečk

Glavni
 dobitok **25.000 K.**

Dobe se v tobakarnah, loterijah, davč. urad.
 i. t. d.

Za nakup priporočamo tvrdko

M. E. Šepec, Maribor

Grajski trg št. 2

katera prodaja po najnižji ceni vsakovrstno modno blago za ženske
 obleke, svilnate in druge robce, vse vrste najboljše perilno blago,
 vsakovrstno sukno (štofe) za moške obleke, površnike, fino sukno
 za talarje in salonske obleke, srajce, ovratnike, kravate, naram-
 nice, nogavice, dežnike, obrisače, mizne prti, odeje, preproge,
 zastore, razni cvilih, perje za blazine itd.

Slovenci!

Vaša narodna dolžnost je, da
 kupujete vse manufakturno
 blago v trgovini, kjer je dobro
 in najceneje in taka je trgovska hisa
 na drobno in debelo

R. Stermecki, Celje

Vzorci proti vrnitvi zastonj, blago
 proti povzetju in čez K 20.— franko po
 avstro-ogrskih deželah.